G?te , Til Deg

Du gledde meg s mykje,
Eg kan'kje gleda deg.
Det beste som eg hadde,
Var alt for smtt for deg.
Men denne vesle knoppen av mitt eige rosentre,
Den skal du ha til minne om somaren og meg.

I fjor haust var den berre eit snkvitt lite nor
djupt nedi jorda, p rota t si mor.
Nr somarsola vart so varm, d vga den seg opp,
og skaut s friske grne blad, og slik ein blodraud topp.

Men d var hsten her, med iskald gufs fr hei og nut, det vart for seint, so altfor seint, han fekk kje spr

Og ilska rann med livet ut i tidens djupe hav,
der lengt og liding, sorg og sut, ja alt skal glymast av.
Og rota som den grodde p m visna bort og dy,
for alt som lever her p jord er liksom gras og hy.